

מ"ת 13719/12/23 - מדינת ישראל- תביעות נגב ע"י נגד עוואד אלמדיגם (עציר)- לא בעניינו, חליל אלוקילי (עציר)- ע"י, אוסמה אבן מאדי (עציר) - ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 13719-12-23 מדינת ישראל נ' אלמדיגם(עציר) ואח'

לפני	כבוד השופט יניב בן הרוש
מבקשת	מדינת ישראל- תביעות נגב ע"י ב"כ המתמחה שמעון ברץ
נגד	
משיבים	1. עוואד אלמדיגם (עציר)- לא בעניינו 2. חליל אלוקילי (עציר)- ע"י ב"כ עוה"ד אבנר שמש 3. אוסמה אבן מאדי (עציר) - ע"י ב"כ עוה"ד האיל אבו גררה

החלטה בעניינם של משיבים 2 ו-3 רקע

1. לפניי בקשה למעצר המשיבים עד לתום ההליכים בכתב אישום המייחס למשיבים עבירות של **קשירת קשר לעוון**, לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין), **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, **היזק לרכוש במזיד**, לפי סעיף 452 לחוק העונשין, **הסתייעות ברכב לעבור עבירה**, לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א - 1961, **וזיוף סימני זיהוי של רכב**. למשיב 3 נוספה עבירה נוספת של **היזק לרכוש במזיד**, לפי סעיף 452 לחוק העונשין ו**שיבוש מהלכי משפט**, לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

2. מכתב האישום עולה כי עובר ליום 9.11.23 קשרו המשיבים קשר לגנוב כספומט הממוקם ברחוב הפועלים בבאר שבע. במסגרת הקשר הגיעו המשיבים ביום 10.11.23 בסמוך לשעה 00:30 למקום באמצעות רכב מסוג דודג' קרייזלר לאחר שטשטשו את סימני הזיהוי של הרכב על ידי הדבקת סרט דביק שחור על אחת מספרות לוחית הזיהוי.

בסמוך לכך ירדו הנאשמים 2 ו-3 מהרכב, קשרו חבל גרירה לכספומט וחיברו אותו לרכב. בתוך כך החל המשיב 1 לנהוג ברכב תוך שהוא מושך את הכספומט באמצעות חבל הגרירה מספר פעמים, עד אשר הצליח לעקור את הכספומט ממקומו, אז העמיסו אותו לרכב ועזבו את המקום. בהמשך, פרצו המשיבים את הכספומט, פירקו וגנבו את הקודן וסך של 6,600 ₪ שהיו בתוכו. לאחר מכן, שרפו את הכספומט ונטשו אותו בשטח.

בהמשך למתואר, בתאריך 21.11.23 בשעה 14:50 בתחנת המשטרה בבאר שבע, במהלך חקירתו של המשיב 3, מסר החוקר למשיב 3 את הטלפון הנייד שלו על מנת שיוציא מתוכו את מספר הטלפון, אז נטל המשיב 3 את הטלפון הנייד מידי של החוקר והטיח אותו מספר פעמים על השולחן עד שנשבר ונגרם נזק לשולחן.

3. ב"כ המשיב 2 טען לכרסום משמעותי בראיות. לטענתו, לא ניתן לזהות את המשיב 2 בסרטונים המתעדים את הגניבה משום שהמבצעים היו רעולי פנים. בעניין התייעוד מתחנת הדלק עובר לביצוע הגניבה ולאחריה, טען כי בסרטון בו נצפה כנטען על ידי המאשימה, המשיב 2 מתהלך בתחנת הדלק לאחר ביצוע הגניבה, לא ניתן לזהותו כלל וכמי שיורד מרכב הדודג' בפרט, וכי זיהויו על ידי מר מוחמד אלפריגאת בתמונה שהוצגה לו מתחנת הדלק אינה מלמדת על מעורבותו באירוע הגניבה, אלא שהיה צריך להציג בפניו את הסרטון המלא. עוד טען הסנגור כי מעצרו של המשיב 2 ביום 24.11.23 היה בניגוד לחוק וללא צו מעצר.

ב"כ המשיב 3 טען כי ראיות התביעה לפיהן בגדיו של המשיב 3 כפי שנצפו בסרטון המתעד את הגניבה זהים לבגדים של מי שנצפה במצלמות האבטחה של תחנת הדלק עובר לגניבה ולאחריה, אינן קושרות את המשיב 3 לאירוע הגניבה בהיעדר חוות דעת דיגיטלית לפיה מדובר באותם הבגדים. עוד טען כי זיהויו של המשיב 3 על ידי מר אבו סמחאן בתמונה שהוצגה לו ממצלמות האבטחה בתחנת הדלק, אינה קושרת את המשיב 3 לגניבה שבוצעה שעה קודם לכן ואף לא ניתן לזהות את המשיב 3 כמי שצולם באותה התמונה. לעניין האיכון ציין כי המשיב 3 מתגורר בסמוך לתחנת הדלק ועל כן הוא אינו רלוונטי לעניין הימצאותו בשעות אלו בתחנת הדלק.

4. ב"כ המבקשת הפנתה לסרטונים ממצלמות האבטחה בתחנת הדלק בשגב שלום עובר לגניבה, לפיהם נצפו שלושת המשיבים מגיעים בנפרד לתחנת הדלק, נפגשו בסמוך לרכב הדודג' השייך למשיב 1 ועלו יחד לרכב. הפנתה לסרטונים המתעדים את אירוע הגניבה וטענה לזהות בפרטי הלבוש של משיב 2. עוד הפנתה לעדות חברו מר מוחמד אל פריגאת שזיהה את המשיב 2 במצלמות האבטחה בתחנת הדלק ואף קושר אותו לרכב הטויוטה. הפנתה לעדותו של ראד, אחיו של המשיב 2, שזיהה את רכבו בסרטון בתחנת הדלק. בעניינו של המשיב 3 הפנתה לסרטונים של מצלמות האבטחה מתחנת הדלק בהם נצפה עולה לרכב יחד עם האחרים ואף חוזר לתחנת הדלק לאסוף את רכבו לאחר הגניבה. עוד הפנתה לסתירות בעדויות המשיבים לפיהם אינם מכירים אחד את השני, בניגוד למחקרי התקשורת המלמדים על קשר טלפוני עובר לביצוע המעשים.

תמצית הראיות הרלוונטיות לזירת המחלוקת

5. אין מחלוקת בין הצדדים כי לא ניתן לזהות את פניהם של המשיבים 2 ו-3 במצלמות האבטחה במועד ביצוע הגניבה, עם זאת עיון בתיק החקירה מוביל למסקנה כי קיימות ראיות נסיבתיות הקושרות את המשיבים לאירוע הגניבה כפי שיפורט להלן:

זיהוי המשיבים על ידי מכרים - המשיבים זוהו בתחנת הדלק בשגב שלום (להלן: "תחנת הדלק") על ידי מכרים שלהם באופן המעיד על טיב הזיהוי.

בהודעתו של מוחמד אלפריגאת מיום 24.11.23, מסר כי הדמות בתמונה שהוצגה לו מתחנת הדלק, הוא המשיב 2. מוחמד אלפריגאת אף חזר וציין זאת גם בעימות שנערך בינו לבין המשיב 2 מיום 24.11.23. המשיב 2 בתגובה, לא סיפק הסבר סביר לכך שחברו זיהה אותו בתמונה.

בהודעתו של מר מוחמד אבו סמחאן מיום 23.11.23, חבר ילדות של המשיב 3, מסר כי מזהה את המשיב 3 בסרטון שהוצג לו מתחנת הדלק כשציין כי מזהה את הפנים ואת ההליכה שלו. עוד מסר כי הוא מזהה את רכב הפולסוואגן כרכבו של המשיב 3 ואף זכר את מספר הרכב.

הלכה היא כי ככלל בהליך המעצר, למעט מקרים חריגים, אין לבחון את מהימנות העדים. ראו למשל בש"פ 1385/15 **כהן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.3.15). הדברים נכונים אף ביחס לעדויות זיהוי, במובן בו ככלל לא נבחנת מהימנות הזיהוי, אלא קבילותו. בצד האמור, אין להתעלם מאפשרות לטעות בזיהוי, אולם בהתאם לפסיקה, זיהוי על בסיס היכרות מוקדמת, מפחית סיכוי לטעות בזיהוי, ראו למשל בש"פ 2099/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (22.5.16). מכאן שניתן לקבוע כי המשיבים שהו בתחנת הדלק בשגב שלום בליל האירוע, עם פרטי הלבוש עמם הם נצפים בתמונות הזיהוי.

כלי הרכב - כלי הרכב עימם הגיעו המשיבים 2 ו-3 לתחנת הדלק עובר לביצוע הגניבה ועמם עזבו את תחנת הדלק לאחר מכן, קושרים אף הם את המשיבים לשהייה בתחנת הדלק.

רכב טויוטה מספר ל.ז. 3045870 שנצפה בתחנת הדלק ביום ביצוע העבירה, שייך לראד, אחיו של המשיב 2, המאשר בהודעתו מיום 30.11.23 כי הרכב הנצפה בתחנת הדלק הוא שלו וכי המשיב 2 משתמש ברכב, אם כי ציין כי לא מזהה את הדמות בסרטון. בנוסף, המשיב 2 אף הוא מציין כי משתמש ברכב זה ואף נתפס על ידי המשטרה כשהוא נוהג ברכב זה, וגם חברו מוחמד אלפריגאת מסר בהודעתו מיום 24.11.23 כי המשיב נוסע בקביעות ברכב. זאת ועוד, בתמונה שנמצאה במכשיר הטלפון של המשיב 2, נראה המשיב 2 מצולם כשמאחוריו רכב הטויוטה.

רכב הפולסוואגן מספר ל.ז. 7773636 השייך למשיב 3 נצפה בתחנת הדלק דור אלון ביום ביצוע העבירה כשהמשיב 3 יורד מהרכב עובר לביצוע הגניבה וחוזר לרכב לאחריה. בנוסף, חברו של המשיב 3, מר מוחמד אבו סמחאן, ציין בהודעתו מיום 23.11.23 כי הרכב שהוצג לו בסרטון שייך למשיב 3. זאת ועוד, בחקירתו כשנשאל המשיב 3 לגבי שימוש ברכב הפולסוואגן ביום 13.10.23 כאשר נבדק על ידי שוטר כשהוא נמצא ברכב זה, לא ידע למסור הסבר סביר וטען כי זה לא הוא.

הנה כי כן, המשיבים שהו בתחנת הדלק בליל האירוע ואף שהו במקום עם רכביהם. בכך, כאמור לא די, משום שהגניבה התרחשה במקום אחר. אלא שעתה אבחן את התנהלות המשיבים בתחנת הדלק.

מצלמות אבטחה - על יסוד זיהוי המשיבים בתחנת הדלק על ידי קרוביהם ועל יסוד זיהוי רכביהם, הרי שמעיון בתמונות ובסרטוני מצלמות האבטחה מתחנת הדלק ובסרטונים ממצלמות האבטחה ברחוב הפועלים בעמק שרה, ומעיון בדו"ח הצפייה עולה כי עובר לביצוע הגניבה הגיעו המשיבים לתחנת הדלק בשגב שלום בנפרד, כל אחד ברכבו, נפגשו בסמוך לרכב הדודג' ולאחר מכן עלו לרכב הדודג' ונסעו מהמקום. עוד עולה כי לאחר ביצוע הגניבה חזרו המשיבים 2 ו-3 לתחנת הדלק ונסעו מהמקום עם רכבם, בעוד שהמשיב 1 נתפס באותו הלילה כשהוא נוהג ברכב הדודג', כפי שיפורט להלן:

בשעה 22:28 נצפה המשיב 1 נכנס עם רכבו מסוג דודג' לתחנת הדלק, חנה ויצא מהרכב (מצלמה מס' 10, מסמך יא)

בשעה 22:35 נכנס לתחנת הדלק רכב מסוג טויוטה ועוצר בסמוך לרכבו של המשיב 1, ממנו יוצא המשיב 1 ונכנס לרכב מסוג טויוטה (מצלמה מס' 10, מסמך יא).

בשעה 22:48 רכב מסוג טויוטה נכנס בשנית לתחנת הדלק, המשיבים 1 ו-2 יוצאים מהרכב ולאחר מכן עוזבים את תחנת הדלק באמצעות רכב הטויוטה, בעוד רכבו של המשיב 1 נותר בחניית תחנת הדלק (מצלמה מס' 10, מסמך יא).

בשעה 23:22 רכב מסוג טויוטה מספר ל.ז. 3045870 בבעלות אחיו של המשיב 2, נכנס בפעם השלישית לתחנת הדלק וחונה בסמוך לרכבו של המשיב 1 (מצלמה מס' 10, מסמך יא).

בשעה 23:23 נצפה המשיב 3 כשהוא נוהג ברכב מסוג פולסווגאן לתחנת הדלק חונה את רכבו ויוצא מהרכב כשהוא לבוש במכנס שחור, קפוצ'ון בצבע חום ושרוולים בצבע חום בהיר ונעליים חומות (מצלמה מס' 15, מסמך מ').

בשעה 23:24 נצפו שלושת המשיבים עומדים בסמוך לרכבו של המשיב 1, משוחחים ביניהם, כשהמשיב 1 לבוש בג'ינס כחול, ג'קט שחור, כיפה שחורה ונעליים שחורות עם רצועה שעליה כיתוב בצבע לבן וסוליה לבנה (מצלמה מס' 10, מסמך יא)

בשעה 23:24 נצפה אחד המשיבים עולה לרכב מסוג טויוטה, מחנה את הרכב ברוורס בצמוד לחנות הנוחות וחוזר לרכבו של המשיב 1 (מצלמות מס' 10, 16, מסמך יא).

בשעה 23:27 נצפו שלושת המשיבים עוזבים את תחנת הדלק הדודג' של המשיב 1 (מצלמה מס' 10, מסמך יא).

בשעה 00:27 נצפה רכב מסוג דודג' בעל ל.ז. 2824198 (לאחר ששנו הספרות באמצעות הדבקת דבק איזולירבנד) בבאר שבוע בצומת הבדיל. עוד נצפה רכב הדודג' כשהוא נוסע במהירות ובולם במשך שלוש פעמים לערך כשבפעם האחרונה נצפה עמוד מתגלגל על הכביש קשור בחבל הקשור לרכב הדודג' (מצלמה מס' 1 במצלמות האבטחה של עיריית באר שבע בצומת הבדיל פועלים וכן מסמך ח').

בשעה 00:27 נצפו שתי דמויות המתקרבות לכספומט כאשר אחד מהם הנחזה כמשיב 2 נועל נעלי ספורט שחורות עם פס גומי לרוחב הנעל וכיתוב לבן באנגלית וסוליה לבנה, לבש מכנס בהיר ומעיל שחור עם פס זוהר ברוחב הכתפיים, כובע גרב ופנים מכוסות בכובע גרב וכפפות לידי. והשני הנחזה כמשיב 3 לובש קפוצ'ון בצבע חום ושרוולים בצבע בהיר, מכנס שחור ארוך, נעלים חומות וכפפות לידי (מצלמה מס' 3, מסמך ד', ג').

בשעה 00:28 נצפו החשודים כורכים חבל סביב הכספומט והעמוד המחובר אליו ונעלמים בתחתית המסך, וחוזרים על מעשיהם מספר פעמים (מצלמה מס' 3, מסמך ד', ג').

בשעה 00:31 הכספומט נופל ונשבר על הרצפה. המשיבים קושרים שוב את הכספומט שנעקר מהמקום, אז נדלק אור המאפשר לזהות את צבעי בגדיו של המשיב 3 (מצלמה מס' 3, מסמך ד', ג').

בשעה 00:32 נצפו החשודים קושרים לעמוד את החבל אשר נקרע ונופל, אחד החשודים אוסף אותו והם יוצאים מצד שמאל של המסך התחתון (מצלמה מס' 12, מסמך ד', ג').

בשעה 00:44 נצפה המשיב 2 במצלמות האבטחה של תחנת הדלק כשהוא הולך מכיוון הכביש הראשי לעבר חנות הנוחות דור אלון (מצלמה מס' 15), עולה על רכב מסוג טויוטה שהחנה קודם לכן בחנייה של חנות הנוחות ועוזב את המקום (מצלמה מס' 16, מסמך יא).

בשעה 2:16 נצפה המשיב 3 חוזר לרכבו מסוג פולסווגאן שהחנה בסמוך לחנות הנוחות של תחנת הדלק דור אלון בשבט שלום ועוזב את המקום (מצלמה מס' 15)

בשעה 2:17 נצפה רכב מסוג דודג' נכנס לתחנת הדלק ועוזב מיד (מצלמה מס' 10, מסמך יא).

סיכום דו"חות הצפייה בסרטונים של מצלמות האבטחה מעלה תמונה לפיה המשיבים הגיעו כל אחד בנפרד עם רכבו לתחנת הדלק בשגב שלום, נפגשו בסמוך לרכב הדודג' וכשעה קודם לגניבה נסעו מהמקום יחד. בתיעוד ממצלמות האבטחה ברחוב הפועלים במהלך הגניבה, ניתן להתרשם מדמיון בין פרטי הלבוש של הדמויות אשר נצפו בתיעוד ממצלמות האבטחה בתחנת הדלק עובר לביצוע המעשים ולאחריהם, לאחר שעזבו את תחנת הדלק עם רכביהם.

פרטי הלבוש ייחודיים - בחיפוש שנערך במכשיר הטלפון של המשיב 2, בגלריית התמונות במועד קרוב לביצוע העבירה, נמצאה תמונה שלו כשלרגליו נעליים דומות לנעליים שנצפו בסרטון בתחנת הדלק וכיפה שחורה זהה, ואלו אף נצפו בסרטון המתעד את ביצוע העבירה (מסמך יג). המשיב 2 אומנם קושר עצמו לנעליים אלו בכך שזיהה עצמו בתמונה שצולמה בטלפון שלו בחקירתו מיום 28.11.23, אולם לא נתן הסבר מניח את הדעת לכך שפרטי הלבוש דומים לאלו המצולמים בסרטון מתחנת הדלק ביום האירוע, לא כל שכן משהוא מזוהה עמם על ידי קרוב שלו.

מחקרי תקשורת (מסמך טז) - מבדיקת מחקרי תקשורת למכשיר הטלפון הנייד של משיב 2 עולה כי ערך מספר שיחות עם המשיב 3, ביום 9.11.23 בין השעות 20:34-21:14, וזאת בניגוד לטענתו בחקירה מיום 24.11.23 בה ציין כי אינו בקשר טלפוני עמו.

איכונים - מכשיר הטלפון השייך למשיב 3 מאוכן בתחנת הדלק בשעה 23:26 (מסמך יז) ואף מצולם במצלמות של תחנת הדלק בשעה זו. עוד יצוין בעניין זה כי המשיב 3 מסר בחקירתו כי הוא משאיר את הטלפון שלו בשיג וכולם משמשים בו, אולם לא סיפק הסבר סביר לכך שכולם משתמשים בטלפון בעוד שמסר לחוקר שהוא עצמו אינו זוכר את הקוד לפתיחתו (חקירה מיום 22.11.23).

תמונות ממערכת עין הנץ - רכב הדודג' השייך למשיב 1 נראה נוסע בסמוך לאחר שעת האירוע מצומת שרה לכיוון דרום, וכן בשעה 2:18 נראה נוסע בצומת שגב שלום לכיוון מערב, באופן התואם את התיעוד ממצלמות האבטחה בתחנת הדלק בשגב שלום בשעה זו.

דו"ח איתוראן - מפלט האיתוראן (מסמך ט') ודו"ח הפעולה של השוטר שימי בן שיטרית (מסמך כז) עולה כי קיימת הצלבה בין השעה בה אוכן רכב הדודג' השייך למשיב 1 ביום האירוע בשעה 00:32 לבין צילום הרכב במצלמות האבטחה של עיריית באר שבע ברחוב הפועלים אף הוא מיום 10.11.23 בשעה 00:32 בעת גניבת הכספומט.

בבדיקת נקודת הציון הנוספת שהתקבלה מפלט האיתוראן עלה כי מדובר בשטח פתוח סמוך לשגב שלום. בהגעה לנ.צ. שהתקבל בשעה 1:32 אותר כספומט של חברת קאש פוינט ATM שרוף ברובו.

דו"ח פעולה בן עזרא אליבן (10.11.23) - המשיב 1 נתפס בליל האירוע על ידי שוטרים בעת שנהג ברכב הדודג'. בבדיקת הרכב עלה כי בשתי ספרות של לוחית הזיהוי ברכב הודבק דבק איזולירבנד, על מנת לטשטש את המספר ולהקשות על זיהויו. בנוסף, נתפסו ברכבו חבלים צהובים עמם נקשר הכספומט שנגנב לרכב הדודג' וכן קודן הזהה לזה שקיים בתוך הכספומט.

חקירת משה מחפודה (13.11.23) - משמש כקבלן משנה של חברת הכספומטים. זיהה בחקירתו את הקודן שנתפס

ברכב הדודג' כקודן השייך לכספת שנגנבה.

גרסת המשיב 1 - בחקירתו מיום 10.11.23, בסמוך למעשה העבירה, המשיב 1 העלה טענת אליבי (שורה 79) לפיה בין השעות 21:00-2:15 שהה בשגב שלום עם חבר בשם עשור. טענה שהופרכה על ידי צילומו במצלמות האבטחה בתחנת הדלק, בתמונות במערכת עין הנץ ובדו"ח האיתוראן.

גרסת המשיבים - המשיבים הכחישו כליל מעורבותם באירוע ואף את עצם נוכחותם בתחנת הדלק.

המשיב 2 הכחיש את מעורבותו באירוע הגניבה. ציין כי הדמות המופיעה בסרטון מצלמות האבטחה בתחנת הדלק אינה שלו וכי הרכב מסוג טויוטה המצולם בסרטון לא היה ברשותו באותו לילה. עוד ציין כי אינו מזהה את המעורבים המצולמים בסרטון. הוסיף כי אינו מכיר את המשיב 1, אם כי לא ידע להסביר מדוע נצפה יורד מהרכב שלו. ציין כי המשיב 3 הוא משפחה רחוקה שלו, אולם בחקירה מאוחרת יותר שינה גרסתו וציין כי אין המדובר בבן משפחה אלא במי שביקש לרכוש רכב מאביו ועל כן שוחחו בטלפון.

המשיב 3 הכחיש את מעורבותו באירוע גניבה וטען כי הדמות המופיעה בסרטון יורד מרכב הפולסוואגן בתחנת הדלק אינה שלו ואף אינו מזהה את הדמויות המופיעות בסרטון מצלמות האבטחה של תחנת הדלק (מסמך מ'). הוסיף כי רכבו נמצא בשיג וכל בני המשפחה משתמשים בו. מסר כי המשיב 1 העסיק אותו בעבר בעבודות ברזל וכי יש לו רכב מסוג דודג', וזאת על אף שהמשיב 1 בחקירתו ובעימות שנערך בין השניים (מסמך כ"ח), טען כי אינו מכיר את המשיב 3. בחקירתו מיום 21.11.23, בעת שהחוקר הגיש את הטלפון למשיב 3 על מנת שיוציא את מספר הטלפון שלו מהמכשיר, חטף לו את המכשיר מידי, ניפץ אותו על השולחן ואף לא סיפק הסבר סביר מדוע עשה כן.

דין

6. מארג הראיות הנסיבתיות מעיד על הימצאות המשיבים בתחנת הדלק בליל האירוע תוך קיומה של זיקה משמעותית בין המשיבים 2 ו-3 למשיב 1 בפרק הזמן הסמוך לביצוע האירוע המתואר בכתב האישום. המשיבים נפגשו בתחנת הדלק עובר לביצוע מעשה העבירה, נסעו יחד מהמקום ברכב מסוג דודג' השייך למשיב 1, ואשר נצפה בהמשך במועד הרלוונטי במצלמות האבטחה בסמוך למקום בו הוצב הכספומט, ולבסוף חזרו אל תחנת הדלק זמן קצר לאחר האירוע. אם בכך לא די, אף התרשמתי באופן בלתי אמצעי מן הדמיון הקיים בין פרטי הלבוש שלבשו המשיבים 2 ו-3 בעת מעשה העבירה וכשנצפו קודם לכן בתחנת הדלק, ובעניינו של המשיב 2 גם בתמונות שנמצאו בגלריית התמונות בטלפון שלו.

7. התשתית הראייתית נגד המשיבים, אם כן, הינה תשתית נסיבתית. בפסיקה נקבע מבחן תלת שלבי לניתוח ראיות נסיבתיות.

בשלב הראשון יש לבחון כל ראייה נסיבתית לגופה. ראו למשל ע"פ 8808/14 פחימה נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.1.17). כפי שפירטתי לעיל בהרחבה, בתיק זה מספר רב של ראיות נסיבתיות מסבכות כנגד המשיבים. הראיות קבילות, ועל פניהן ומבלי להידרש לסוגיות של משקל ומהימנות השמורות להליך העיקרי, הן בעלות פוטנציאל ממשי להביא להרשעה. אין לכחד, כל ראייה כשלעצמה אינה מובילה למסקנה מפלילה קונקלוסיבית, אולם, הלכה היא כי בתיק המבוסס על ראיות נסיבתיות, אין צורך שכל ראייה בפני עצמה תוביל למסקנה המפלילה, ודי אם בהצטברותן יחד הן מובילות למסקנה מפלילה לכאורית. ממילא אף לא די בהסבר עצמאי לכל ראייה בנפרד, אלא בהסבר המתייחס לראיות כמכלול. ראו למשל ע"פ 1081/14 **צעלוק נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו]

(18.12.16).

בשלב השני יש לבחון האם הצטברות כלל הראיות מובילה למסקנה מסתברת המסבכת לכאורה את הנאשם. ראו למשל ע"פ 6392/13 **מדינת ישראל נ' קריאף** [פורסם בנבו] (21.1.15). ודוק, אין צורך להוכיח בגדרי השלב השני - לא במסגרת ההליך העיקרי וודאי שלא במסגרת הליך המעצר - את אשמת המשיבים מעבר לכל ספק, אלא יש רק להציג, כאמור לעיל, תשתית ראייתית המסבכת אותם לכאורה. שילוב הממצאים הראייתיים כנגד המשיבים, חברתם למשיב 1 בתחנת הדלק זמן קצר לפני אירוע הגניבה, עלייתם לרכב הדודג', יציאתם יחד מתחנת הדלק, וחזרה אליה לאחר אירוע הגניבה, ובצד האמור אף קיומו של דמיון מסוים של פרטי הלבוש שנצפו באירוע הגניבה עצמו, כל אלו מובילים למסקנה מסתברת, המסבכת לכאורה את המשיבים. ודוק, הקשר של המשיבים אל המשיב 1, בעל עוצמה מפלילה במיוחד, נוכח כך שהמשיב 1 נתפס ברכב הדודג' זמן קצר לאחר האירוע עם ממצאים מפלילים ברכבו, בבחינת הילכו שנים - ובענייננו שלושה - אם בלתי נועדו.

בשלב השלישי, עובר אל הנאשם נטל טקטי בלבד להציג תרחיש חלופי מזכה, דהיינו הסבר שעשוי לשלול את המסקנה המפלילה. ראו למשל ע"פ 4743/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** [פורסם בנבו] (17.8.22). משזה נאמר, הפסיקה עמדה על כך שלא די בהסבר דחוק או תיאורטי העולה מחומר הראיות, אלא נדרשת מסקנה חלופית סבירה שיש לה אחיזה בחומר הראיות. ראו למשל ע"פ 2460/15 **ג'בארין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (4.5.16). בענייננו, המשיבים מסרו בחקירתם הכחשה כללית לגבי נוכחותם במקום. ודוק, לא מדובר רק בהכחשה של נוכחותם באירוע הגניבה אלא אף בהכחשה לגבי נוכחותם בתחנת הדלק, וגרסה זו כאמור נסתרת בידי ראיות ברורות המצויות בתיק החקירה. לפיכך, המשיבים, בשלב זה לא מצליחים להשיב את הנטל הטקטי למאשימה.

גם במקרים בהם הנאשם אינו מעלה תרחיש חלופי מזכה, אין בכך כדי לפטור את בית המשפט מלבחון תרחישים חלופיים העולים מחומר הראיות. כך למשל, היו המשיבים יכולים לאשר את נוכחותם בתחנת הדלק, אך בה בעת למסור הסבר תמים אחר לקשר שלהם עם המשיב 1 בתחנת הדלק, אולם על פניו ומבלי לקבוע יתדות, נראה כי גם דינו של תרחיש זה להידחות ולא רק משום שהמשיבים לא העלו אותו בחקירתם, אלא משום שהוא גם לא מתיישב עם טיב המפגש, עלייתם המשותפת לרכב הדודג', יציאתם לפני אירוע הגניבה וחזרתם למקום לאחריו, הוא אף לא עולה בקנה אחד עם הדמיון הפרטי הלבוש. כך או אחרת, ככל שיעלו תרחישים חלופיים במסגרת התיק העיקרי, חזקה על בית המשפט שיבחן אותם לעומק.

משכל זה נאמר, יש לזכור כי מצויים אנו בהליך המעצר, והלכה היא כי בשלב בחינת הראיות לכאורה: "**אין צורך שתקום מסקנה מרשיעה אחת ויחידה מתוך הראיות הנסיבתיות, אלא רק פוטנציאל בהשגת אותה הרשעה אחת ויחידה**" [ראו למשל: בש"פ 3885/10 **שם טוב דרי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.6.10)]. בנטל זה עמדה המבקשת, ואף למעלה מכך.

8. טרם סיום אתיחס לשתי טענות שהעלו באי כוח המשיבים:

היעדר היתכנות - טענת היתכנות הינה טענה שעל פי טיבה וטבעה צריכה להיבדק לעומק במסגרת ההליך העיקרי, אולם כבר עתה אציין כי המרחק בין תחנת הדלק בשגב שלום לבין רחוב הפועלים בעמק שרה הינו קצר ביותר ולא עולה על נסיעה בת מספר דקות. בעניין זה, אם כן, ניתן לומר כי סד הזמנים הקצר דווקא מסבך את המשיב 2 במעורבות במעשה הגניבה.

היעדר חוות דעת דיגיטלית - לא מצאתי קיומה של חובה חקירתית, או כלל בדבר חשיבותה של עריכת חוות דעת

דיגיטלית. וגם לו הייתה כזו, זו החלטתה המצויה בליבת שיקול הדעת המקצועי של היחידה החוקרת. הדברים נכונים ביתר שאת, מקום בו נעשה זיהוי על ידי עדים בעלי היכרות מוקדמת עם המשיבים. כך או אחרת, מקומן של הטענות להתברר במסגרת ההליך העיקרי.

מעצר לא חוקי - מדו"חות הפעולה של השוטרים שירגואנקר, גודקר, וחולומיאנסקי עולה כי עצרו את המשיבים, אשר היו מוכרזי מעצר, וכי פעלו בהתאם לבקשת קמ"ן לאתר רכב טויוטה ל.ז. 30-458-70 אשר היה מעורב באירוע גניבת הכספומט. על מנת להשלים את התמונה יצוין כי בתיק זה הוגשה בקשה להארכת מועד לקבלת תעודת חיסיון, ובית המשפט הורה על מתן ארכה בת 45 יום. אכן, באופן רגיל דרך המלך למעצר היא בהתאם לצו שיפוטי. אולם המחוקק קבע בסעיף 23 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996, כי מעצר יכול להיעשות אף בלא צו. אין מחלוקת כי מדובר בעבירה שהינה בת מעצר. המחלוקת שעשויה להתגלע, אשר לא פורטה ונומקה בפניי על ידי ב"כ המשיבים כפי שהיה מצופה שיעשה, אלא רק נטענה בעלמא, היא ביחס לשאלה אם מתקיימת מי מן החלופות של סעיף 23. בשים לב לכך שקיים חומר חסוי, ובשים לב לכך שהמעצר בוצע בהוראת הקמ"ן, הרי שהכרעה בסוגיית המעצר, מטבע הדברים, אינה יכולה להתבצע במנותק מבחינת הפן המודיעיני, שבשלב זה הינו חסוי. משזה נאמר, ככל ובאי כוח המשיבים יפעלו לגילוי ראייה ויהיו בידיהם ממצאים חדשים ויכלו להגיש בקשה לעיין מחדש בהחלטה זו.

9. אשר על כן, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיבים.

עילת המעצר

10. בפתח הדברים, ובשים לב לכך שמדובר בראיות נסיבתיות, אציין כי לטעמי מדובר בראיות נסיבתיות המגבשות מסקנה מרשיעה לכאורית לגבי המשיבים, ולכן לא מצאתי כי העובדה שמדובר בראיות נסיבתיות צריכה כשלעצמה להוביל למסקנה בדבר שחרור. בהקשר זה, ראו שלושת מצבי הביניים שנקבעו בפסיקה בנוגע לראיות נסיבתיות בהליך המעצר בבש"פ 5624/22 **בן חמו נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30.8.22).

11. ברגיל, המסוכנות הנשקפת ממעשה גניבה הינה בעיקרה מסוכנות רכושית, אולם בענייננו מדובר באירוע מתוחכם, מתוכנן לעילא, שבוצע בצוותא חדא, תוך היערכות עם ציוד ייעודי לשם השלמת העבירה. ביצוע עבירה שכזו במרחב הציבורי, מלמדת על תעוזה רבה והיעדר מורא של המשיבים מרשויות אכיפת החוק. אם כן, יש בה, על פני הדברים, ללמד על רמת מסוכנות גבוהה הנשקפת מפניהם, כמו גם ללמד על קושי אינהרנטי ליתן בהם אמון. ודוק, בעבירות מסוג זה, המבוצעות באמצעות רכב במרחב הציבורי, אף קיים פוטנציאל סיכון למשתמשים בדרך בנסיבות בהן המבצע עלול להימלט מפני כוחות אכיפת החוק.

12. לא נעלם מעיניי כי מדובר במשיבים צעירים נעדרי עבר פלילי, יחד עם זאת, נסיבות ביצוע העבירה, המסוכנות הגבוהה הנלמדת מן המעשים המתוחכמים והמתוכננים, והתעוזה הרבה מובילים למסקנה כי בשלב זה לא ניתן לבחון את שחרור המשיבים, באשר הם אינם עוברים את המשוכה הראשונה במבחן הדו שלבי. ראו למשל בש"פ 27/15 **יונס נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (15.1.15).

13. לאור האמור יש מקום להידרש לעינו המקצועית של שירות המבחן, שיתייחס לרמת המסוכנות הנשקפת מפני המשיבים, היכולת ליתן בהם אמון לו ישוחררו לחלופת מעצר, וכן בחינת חלופת מעצר הולמת שתוכל להבטיח את השגת מטרות המעצר.

ניתנה היום, ט' טבת תשפ"ד, 21 דצמבר 2023, בנוכחות
הצדדים.